Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 5 (789) * joi 2 februarie 1961 * 8 pagini 30 bani

Ești atent la ore? Iți iei notițe ordonate? Acestea sînt condiții însemnate pentru înțelegerea lecțiilor

Drumul spre note bune. Pentru nimeni nu mai este un secret că acesta trebuie început la orele de curs. Atenția la ore asigură succesul. „După explicațiile tovarășilor profesori plec acasă cu lecțiile mai mult de jumătate învățate", ne-au spus mai mulți pionieri din orașul Buzău. Despre cum e bine să fii la ore și cum... nu e bine, vă vom povesti în continuare.

Lui Aurel îi place să fie „centrul de atracție" al atenției tuturor. Cum la învățătură nu strălucește, crede că singura cale e gluma. Azi e într-o bancă, mîine în alta, acolo unde-i rost de joacă. Dacă e singur în bancă, își face de lucru cu un nasture, un cui, un ghemotoc de hîrtie. Și asta în timpul orelor. În clasă se explică lecția. Pe la urechile lui a trecut în zbor un cuvînt, „luptă", și, ca semn că l-a înțeles, îl „bombardează" pe Ambrozie Ion. Bucuros de victorie, chicotește. Din bănci îi mai răspund cîteva glasuri. Apoi, în clasă este iar liniște. Pionierii ascultă, își iau notițe. Ora e pe sfîrșite, dar pe caietul de notițe al lui Aurel e scris doar titlul: „Afluenții dunării" (a uitat că Dunăre e substantiv propriu și se scrie cu literă mare). Mai departe mai sînt doar două cuvinte. Atît. Cismaru Aurel, din clasa a VII-a B a Școlii de 7 ani nr. 8, nu numai că nu e atent, dar tulbură liniștea în clasă și-i stingherește de la învățătură și pe ceilalți colegi.

In schimb, Boghiu Maria, din clasa a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 10, e o pionieră disciplinată. În clasă nu-i prea auzi glasul. Nu răspunde neintrebată, nu se joacă în bancă, nu supără pe nimeni. O pionieră model, veți spune. Și totuși...

— Maria, repetă, te rog, despre ce am vorbit acum?

— Maria!

Și Maria s-a trezit, în sfîrșit. Explicațiile tovarășei profesoare nu le mai asculta de mult. Nici nu știe despre ce este vorba, gîndurile ei sînt departe, poate prin Arctica sau poate chiar pe altă planetă...

— Repetă, Maria, unde ajunsesem cu explicația?

— Eu... nu... adică...

— Stai jos, Maria. Fii mai atentă.

Nu ajunge deci să fii numai „cuminte" la oră. Trebuie să te și concentrezi asupra celor ce se discută în clasă. Mai mult, după cum vom vedea în continuare, mai este necesar ceva...

Iată-ne la Școala de 7 ani nr. 5. În clasa a VI-a A e liniște. Toți elevii sînt atenți la explicațiile tovarășului profesor, își iau notițe. Și Petcu Lucian e atent, chiar foarte atent dar... foile caietului său de notițe sînt albe. Nici un cuvînt! „Am înțeles totul", își spune el, dar ajuns acasă, a uitat, de asemenea, „totul". Singură, atenția la ore nu e suficientă. Trebuie să iei și notițe, cum vom vedea îndată.

Catalogul clasei a V-a A de la Școala de 7 ani nr. 13 ne-a arătat că pioniera Jilăveanu Maria are note foarte bune. De ce? Am stat de vorbă cu Marioara în pauza de după ora de istorie. Pe banca ei erau frumos orînduite manualul, caietul de notițe, creionul bine ascuțit, guma. Curioasă, am deschis caietul. Se află notate aici ideile principale ale fiecărei lecții în parte, de la începutul anului școlar și pînă în prezent. Marioara are un asemenea caiet de notițe pentru fiecare obiect în parte.

Ținînd seama de comportarea Marioarei și de spusele colegilor, putem spune că felul ei de a proceda este cel mai bun. La ore, ea este la fel de disciplinată ca Boghiu Maria (însă mult mai concentrată asupra explicațiilor profesorilor), tot așa de atentă ca Petcu Lucian (însă grijulie să-și ia notițe) și, în fine, spre deosebire de Cismaru Aurel, își respectă colegii, nu le tulbură munca în timpul orelor. Așa se explică notele bune ale Mariei Jilăveanu.

GETA COSTIN
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

1. E numai ochi și urechi. Pentru că e atentă la explicațiile tovarășilor profesori, Sava Marina, din clasa a VII-a B, de la Școala de 7 ani nr. 8, are numai note foarte bune.

2. Și colegele de la Școala de 7 ani nr. 13 sînt pioniere fruntașe. Jilăveanu Maria și colega sa își notează ideile principale ale lecției în caietul de notițe.

3. Vestitul... Dar cine n-a auzit, în Școala de 7 ani nr. 8, de Cismaru Aurel? E vestit ...dar în năzdrăvăniile pe care le face în timpul orelor.

4. Boghiu Maria, de la Școala de 7 ani nr. 10 e doar... cuminte. In timp ce tovarășa profesoară explică lecția, gîndurile Mariei și-au luat... zborul.

De astă dată, dragi cititori, redactorul rubricii „Și aici au lucrat pionierii" a poposit în regiunea Suceava, și anume în comuna Boroaia. Tovarășa instructoare superioară Beraru și președinta de unitate Ungureanu Coca au fost bucuroase să povestească despre acțiunile și activitățile pionierești desfășurate în unitate. Printre acestea, un loc de frunte îl ocupă acelea prin care copiii cunosc realizări ale regimului nostru, succese ale oamenilor muncii pe calea înfloririi patriei.

Aflînd despre toate acestea, faci în chip firesc legătura între dragostea cu care copiii privesc realizările celor mari și însuflețirea cu care ei înșiși se străduiesc să contribuie, după puterile lor, la înflorirea patriei, la înfrumusețarea propriei comune. Astfel, în apropierea comunei ei au plantat în toamnă zece hectare cu puieți de molid. Nici printre cei care au lucrat la consolidarea digului de la apa Moldovei pionierii n-au fost ultimii. Cuvinte frumoase se pot spune și despre însuflețirea cu care au colectat fier vechi, ca și despre zecile de metri de șanț săpate pentru fundația gardului care va împrejmui căminul cultural. Mai întotdeauna, în fruntea acțiunilor patriotice ai să-i găsești pe Petrescu Viorica, din clasa a III-a, Beraru Gheorghe, din clasa a IV-a, Grigore Virgil, din clasa a V-a, Crețu Elena, din clasa a VI-a, Hulubină Gabriela, din clasa a VII-a, și mulți alții.

Cîntăm viața noastră nouă

De la Școala de 7 ani nr. 8 din Galați răsună pînă departe cîntecele. Se pregătește un program artistic pe care pionierii l-au intitulat: „Cîntăm viața noastră nouă". Deocamdată, e repetiție generală. Cei de la cor au învățat cîntece noi. Repetă „Partid, putere neînfrîntă", „Slavă gloriosului partid" și alte cîntece. Iată și echipa de dansuri a clasei a III-a. Sînt doar de-o șchioapă, dansatorii și îmbrăcămintea specific moldovenească ți-i face simpatici de la prima cunoștință. Pentru această serbare pe care unitatea lor o va prezenta la „Casa alegătorului" au pregătit și ei frumoase dansuri naționale. Mai apoi, își face apariția o pionieră, Stroe Iolanda, care recită poezia „Partidului" de M. Beniuc, apoi apar Chervase Nicolae, Dan Marin, Răchici Marieta și alți recitatori. Cu toții s-au pregătit cu entuziasm, pentru că programul lor vorbește de realizările partidului, realizări pe care le văd cu ochii lor, în casa lor, în școala lor, la fiecare pas făcut pe stradă. Viața noastră e atît de bogată! O astfel de viață te îndeamnă la muncă, la cînt și veselie. La „Casa alegătorului" care se află chiar lîngă școala lor, vor da serbări vor prezenta diafilme. Cîmpeanu Marian, din clasa a VII-a, „maistru operator", a și pregătit diafilmele „Hunedoara" și „Delta Dunării".

În multe după-amieze, la „Casa alegătorului" sînt întîlniri cu cetățenii din circumscripție. La una din aceste întîlniri vor prezenta ei programul artistic pentru care se pregătesc: „Cîntăm viața noastră nouă".

Din viața pionierească

Pe adresa colectivelor de conducere

Colectivul de conducere al detașamentului este, într-un fel, asemenea unui încercat gabier care, veghind la postul său din vîrful catargului celui mai înalt, observă la timp obstacolele și, semnalîndu-le echipajului, ajută ca vasul să treacă înainte, biruitor. Cîteodată, obstacolul e *indisciplina*; undeva, în ultimele bănci, cîțiva copii au obiceiul ca să-și povestească reciproc ultimele filme și să se mire cu voce tare de năzdrăvăniile cutărui actor, în loc să fie atenți la explicații. Altădată, obstacolul e *lipsa de perseverență* la învățătură a unor pionieri și școlari; în orele dedicate studiului individual, gîndul le zboară cine știe unde și, făcînd abstracție de toate ceasurile, ornicele, pendulele și orologiile din lume, reduc aceste ore la... minute, grăbiți să alerge cît mai repede la joacă. În toate aceste împrejurări, colectivul de conducere al detașamentului trebuie să fie cel dintîi care să constate cum stau lucrurile și să propună măsurile cele mai potrivite pentru îndreptarea situației. Treaba aceasta trebuie însă făcută cu seriozitate, dusă pînă la capăt. Adunările de detașament și discuțiile pe teme ca *„Programul zilei"*, *„Cum învăț eu?"*, *„Cum iau notițe la ore?"* sînt acțiuni bune, care le folosesc mult pionierilor și școlarilor atunci cînd sînt organizate și desfășurate cu seriozitate. Astfel, o adunare pe tema *„Cum învăț?"* a avut loc în detașamentul clasei a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bacău. Foarte mult le-a plăcut pionierilor cum a vorbit tovarășa instructoare a detașamentului lor. Fiind ea însăși elevă, le-a arătat cum își împarte timpul, astfel încît să aibă suficientă vreme și pentru a învăța, și pentru a se ocupa de detașamentul lor, și pentru a se recreea. Pionierii au discutat îndelung despre cum își face fiecare lecțiile acasă. Din aceste discuții au reieșit cîteva lucruri care au dat tuturor de gîndit. Unii copii își fac temele *înainte* de a învăța la obiectul respectiv din manual și din caietul de notițe. Alții, deși au cursuri după-amiază, își scriu temele *seara, la repezeală*, ca a doua zi dimineață să nu mai aibă decît de citit iar în rest să se ...joace. Unii elevi, mai slabi la matematică, nu fac destule exerciții suplimentare pentru a înțelege mai bine acest obiect. Alții, lucrînd la geometrie, nu s-au obișnuit încă să folosească pe deplin instrumentele — compas, echer, riglă — să se ajute de desene.

Povestind despre felul în care învață ei, pionierii fruntași la învățătură au dat sugestii bune pentru îndreptarea lipsurilor constatate. Dacă ești atent la ore și îți iei notițe ordonate, dacă acasă folosești orele de studiu în întregime pentru lecții, dacă te străduiești să vezi legătura dintre lecțiile anterioare și cele la zi, dacă la obiectul la care te simți mai slab faci exerciții suplimentare — sau recapitulezi, adîncind mai bine materia — atunci, de fiecare dată cînd vei înfățișa carnetul de note părinților, în casă va fi o mică sărbătoare.

Colectivele de conducere ale detașamentelor trebuie să fie cel mai apropiat ajutor al tovarășilor profesori în ceea ce privește îmbunătățirea muncii de învățătură și a disciplinei în clasă.

AL. OVIDIU ZOTTA

Poșta activului pionieresc

Despre prietenii voștri mai mici

In școala noastră, grija față de școlarii mici a devenit o tradiție pentru pionierii întregii unități.

Cei mici sînt dornici să afle: ce reprezintă cele trei colțuri ale cravatei roșii? Cum trebuie să se comporte un copil ca să merite cinstea de-a fi pionier? Cum au învățat și ce fac cei care sînt pionieri?

Dar cel mai mult îndrăgesc școlarii noștri amintirile despre faptele și viața curajoasă a utecîștilor.

Anul trecut, pionierele Voinu Rodica, Mihailovici Maria și altele din detașamentul clasei a VI-a au pregătit cîțiva școlari pentru a deveni pionieri.

Anul acesta, pionierii detașamentului clasei a VII-a se ocupă de pregătirea și formarea celui mai tînăr detașament: cei mai buni școlari din clasa a III-a!

Pionierele Chiriac Mariana, Foarfecă Ioana și Ianculescu Maria din clasa a VII-a A s-au ocupat foarte mult de școlarii din clasa I-a. Impreună au învățat cîntece vesele, poezii și jocuri. Școlarii din clasa a II-a B știu de pe acum ce este cravata roșie, cine poate deveni pionier, cum sînt organizați și care sînt îndatoririle pionierilor. La serbările celor mici, pionierii sînt, de asemenea, în mijlocul lor, ajutîndu-i să înțeleagă poeziile și să le recite frumos.

Pionierii care învață după-amiază se întîlnesc cu școlarii din clasa a II a B în recreații pe care caută să le facă totdeauna frumoase și vesele. Și pe lotul școlar se găsește ceva de făcut pentru școlarii cei mici, pentru că munca practică trebuie deprinsă din timp. Revistele „Luminița" și „Arici pogonici" sînt prietenii lor buni, așteptați și întotdeauna bineveniți.

Dar cele mai frumoase clipe sînt acelea în care școlarii cei mai silitori sînt primiți în organizația de pionieri. La aceste adunări sînt invitați și școlarii cei mai buni din clasele I a — a II-a.

Din clipa în care trec pentru prima dată pragul școlii, școlarii se împrietenesc repede cu pionierii. Buchetul de flori, primit atunci, în prima zi de școală, îi leagă mereu pe școlarii cei mici de prietenii lor mai mari, pionierii.

MARIA ANDREI
instructoare superioară,
Școala de 7 ani, nr. 57,
București

Detașamentul clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 7 din Giurgiu este fruntaș pe unitate. Pionierii de aici își pregătesc cu grijă adunările, fiecare pionier avînd o sarcină precisă. Despre hărnicia lor s-a dus vestea. Invață bine, sînt printre primii în acțiunile patriotice, în activitățile cultural-sportive. Fără îndoială că la toate acestea a contribuit și colectivul de conducere al detașamentului (Moise Rodica, președinta detașamentului, Oiaga Corina, Săndulescu Georgeta și Petre Iulia, președinte de grupe pe care le vedeți în fotografie).

Semnale pionierești cu toba și goarna

Goarna și toba se folosesc în adunări, în excursii. Melodiile și ritmurile întrebuințate au diferite semnificații ca, de pildă, onorul la drapel, adunarea, cadența în marș etc. Firește că, pentru a învăța să cînți cu goarna sau să bați toba, este necesară îndrumarea unui tovarăș profesor sau a unui pionier care cunoaște aceste lucruri. Casele pionierilor organizează cursuri speciale de toboșari și gorniști așa că cei din localitățile unde sînt case ale pionierilor se pot înscrie la cercul de toboșari și gorniști.

Răsfoind jurnalul unității

— Nicușor, ce-ar fi dacă am organiza duminica viitoare o dimineață distractivă în unitate?

— Ar fi foarte bine! Te-ai gîndit cum ar trebui să decurgă?

— Firește. Știi, am cercetat jurnalul unității pe anul trecut. Colectivul de conducere de atunci a organizat mai multe acțiuni de acest fel.

...Intr-adevăr, jurnalul unității este o neprețuită oglindă a activității pionierești. Atunci cînd vrei să cunoști o unitate de pionieri dintr-o școală, el este un ghid minunat, iar pentru pionierii unității, un bun sfătuitor care le transmite experiența anilor trecuți, experiența activelor pionierești care, rînd pe rînd, au condus munca pionierească din școală. De aceea, completarea jurnalului unității, ținerea lui „la zi", trebuie făcută cu multă grijă, cu atenție. Un bun jurnal de unitate se află la Școala de 7 ani nr. 171 din București. Filele sale cuprind însemnări amănunțite despre succesele la învățătură ale pionierilor, despre interesante activități patriotice, cultural-artistice, sportive, distractive. Cele mai reușite acțiuni din unitate trebuie neapărat să-și afle oglindirea în jurnalul unității. Pionierii de la Școala de 7 ani „Al. I. Cuza" din orașul Fălticeni au desfășurat și desfășoară o activitate destul de frumoasă. De pildă, într-un rînd au ținut o adunare intitulată „Poeții noștri cîntă partidul", în care, pe baza unui text de legătură (comperaj), s-au prezentat aspecte ale luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului, așa cum reies ele din cele mai reușite poezii ale poeților noștri. Altădată, s-au întîlnit cu un tînăr muncitor fruntaș, fost pionier, care le-a povestit despre cum l-a ajutat organizația de pionieri să îndrăgească munca, despre cum l-au pregătit pentru viață anii petrecuți în organizația de pionieri. Aceste acțiuni, ca și altele — le-au plăcut pionierilor. De ce atunci jurnalul unității nu vorbește despre ele? Dacă ar fi să te iei după cele cîteva file (șapte sau opt la număr) anemic completate, de la începutul anului școlar și pînă acum, ar însemna să consideri activitatea unității drept slabă, ceea ce nu corespunde nici pe departe adevărului. Este bine ca, neîntîrziat, colectivul de conducere al unității să ia măsuri pentru a face din jurnalul unității ceea ce trebuie să fie: o oglindă fidelă a activității pionierești.

SANDU ALEXANDRU

LIMBA NOASTRĂ

Pagina de faţă întreprinzînd o mişcare oportună pentru propagarea sentimentului de limbă, îmi cere cîteva rînduri pentru tinerii cititori, puiandri de şcoală şi mici cărturari (în speranţa că se vor rosti frumos în carte şi cu talent) mă asociez la iniţiativa ei utilă.

Mi-aş aduce aminte versurile lui Ienăchiţă Văcărescu, dedicate descendenţilor lui dar şi tuturor copiilor neamului nostru

Urmaşilor mei Văcăreşti,
Las vouă moştenire
Creşterea limbii romîneşti
Ş-a patriei cinstire.

Sînt cam vreo sută de ani de cînd au fost scrise şi pesemne că se simţea nevoia încă de pe atunci.

T. Arghezi

31 Ianuar 1961

Cum scriem

Vă propunem următorul joc. Se dau cuvintele: **jiteji, chiulele, giulele, piciore.** Intrebarea este: din ce limbă fac parte aceste cuvinte? Nu, nu este necesar să căutaţi în dicţionare. După părerea elevei Nicuţă Mariana, din clasa VI a A a Şcolii de 7 ani nr. 3 din Piatra Neamţ, aceste cuvinte fac parte din... limba romînă literară. In orice caz, ele figurează—împreună cu altele, la fel de enigmatice—în caietul său de teme la limba romînă. **Jiteji,** ar fi trebuit să fie viteji, **chiulele şi giulele** ar fi trebuit să fie... ghiulele, iar **piciore,** picioare: Mariana mai obişnuieşte să scrie şi **fincă** în loc de fiindcă, **poiezie** în loc de poezie... Nu se împacă cu liniuţa de unire, o pofteşte fără milă afară din locuinţa ei firească, scriind **întro noapte** sau **cea căutat...**

Fireşte, mare parte din aceste greşeli se datoresc grabei, neatenţiei.

Oare Mariana nu ştie că, nerespectînd scrierea corectă, mîncînd litere sau adăugînd altele, de la sine, neţinînd seama de semnele de punctuaţie, face de neînţeles cele scrise? Exemplul unor colegi de clasă ca Anton Geta sau Grigorescu Ovidiu, i-ar fi foarte folositor. Ei au o scriere corectă şi aceasta pentru că se străduiesc să aplice în practică cele învăţate la orele de limba romînă, pentru că citesc mult. Pe urmă, ce-ar fi dacă Mariana şi-ar scrie mai întîi tema pe maculator şi apoi, înarmîndu-se cu un creion roşu, aşa, ca al tovarăşei profesoare, şi-ar corecta-o singură şi de-abia după aceea ar copia-o pe caietul de curat!

De acord, Mariana?

DINU ALEXANDRESCU

Sfatul profesorului

CUM VORBIM?

Clopoţelul a sunat. Elevii sînt în recreaţie. Discută cu aprindere despre ultimul film, despre meciul de fotbal la care au asistat duminică. Disting vocea elevului Lazăr Ion, care face observaţii juste asupra jocului dar... în toiul discuţiei aud un „ei vede" în loc de „ei văd". Desigur că, la ora de limba romînă, Lazăr Ion nu s-ar fi exprimat astfel. Acum însă, cele învăţate au rămas simple reguli. Le-a învăţat, le-a memorat, la ora viitoare le va ştii ca pe apă, dar în vorbirea curentă a uitat să facă acordul firesc între subiect şi predicat. Mai sînt şi alţii, ca Mănăiţă Nicolae, de pildă, care pronunţă caet, în loc de caiet, pele, în loc de piele, potret în loc de portret. Colegii îl corectează, se ajută unii pe alţii pentru o exprimare cît mai corectă. Nenumăraţi copii citesc mult, cu interes, ştiu să povestească cu cuvintele lor conţinutul unei opere literare, au un vocabular bogat. Astfel sînt elevii Munteanu Cornelia, Soceanu Georgeta, Popescu Maria, Mojdei Ioniţă. Elevii trebuie să ştie că atunci cînd citesc o carte, un articol de ziar, trebuie să fie mai atenţi, apoi să povestească cît mai mult şi, mai ales, să caute să-şi îmbunătăţească exprimarea, aplicînd cunoştinţele însuşite la orele de limba romînă. Limba noastră are un vocabular bogat, cu cuvinte plastice, prin care putem să ne exprimăm cele mai felurite gînduri şi sentimente. Este important să aveţi fiecare un bagaj de cuvinte bogat, dar la fel de important este să vă exprimaţi corect, atît din punct de vedere ortoepic (adică al vorbirii) cît şi din punct de vedere gramatical, adică al acordului just între subiect şi predicat, predicat şi complement, subiect şi atribut, etc.

prof. LUCIA VLASCEANU
Şcoala de 7 ani nr. 12, Brăila

Imi place să citesc

Multe am învăţat din cărţile de literatură... Dacă astăzi am note bune, cred că într-o măsură le-o datorez şi lor. Citind, am învăţat cuvinte noi, am „descoperit" că pentru acelaşi lucru există mai multe cuvinte — sinonime — că limba noastră e bogată şi frumoasă. Apoi, repetînd cele citite fraţilor mei mai mici, colegilor, am învăţat să povestesc, şi colegii spun că povestesc frumos.

Cu poeziile marelui nostru poet Mihail Eminescu, cu basmele şi povestirile lui Ion Creangă, multe seri am petrecut. De curînd, am terminat „Timur şi băieţii săi" de Arkadii Gaidar.

GOGU AURELIA
preşedinta detaşamentului clasei a IV-a B, Şcoala de 7 ani din com. Simileasca, reg. Ploieşti

Despre frumuseţea limbii romîne, despre cum vorbim şi despre cum scriem, iată ce vă propunem să discutăm astăzi. Socotim această pagină drept începutul unei discuţii la care vă rugăm să vă spuneţi cuvîntul prin scrisorile ce ni le veţi trimite.

Pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 116 din Bucureşti, vizitînd Muzeul Literaturii Romîne, de pe Şoseaua Kiseleff.

CARNEŢELUL—VOCABULAR

Ciurilă Alexandrina este preşedinta detaşamentului 6 al unităţii de la Şcoala de 7 ani nr. 14 din oraşul Braşov. Despre ea aflasem numai lucruri foarte bune: că are doar note de 9 şi 10, că citeşte foarte mult. Fiecare carte citită îi prilejuieşte dezvoltarea vocabularului, lucru foarte important pentru o exprimare corectă, adică limpede şi frumoasă. Alexandrina are, de altfel, un caieţel-vocabular, în care îşi înseamnă cuvintele nemaiîntîlnite, scriind alături semnificaţiile. Am găsit-o tocmai însemnîndu-şi în caietul său special două cuvinte noi: *abataj* = delimitarea locului din care urmează să se scoată cărbunele; *crater* = bandă rulantă pe care se transportă cărbunele extras.

Am întrebat-o ce altfel de cuvinte şi-a mai însemnat. Bucuroasă, mi-a arătat caietul. L-am răsfoit şi am văzut notate pe zile, la fiecare titlu de carte, cuvintele neînţelese. Erau foarte diferite. Aveau explicaţii exacte. Unele aveau ştersături, semn că între timp, Alexandrina a mai revenit asupra lor, dîndu-le sensul cel mai apropiat de realitate.

— Vreau să pronunţ cuvintele corect şi la locul potrivit întotdeauna, mi-a spus ea.

O dorinţă foarte firească...

OANA MAGDU

Ce părere ai, Dane?

Il cheamă Teiceanu Dan. Este pionier în clasa a VI-a D, la Şcoala medie nr. 1 din Oradea. Am ascultat doar cîteva din expresiile pe care le foloseşte. Cînd intră în clasă „politicos" fiind, salută: **„Bună, scumpii!"** (aşa se adresează el fetelor). Dacă în timpul orelor, cînd i se întîmplă să fie atent, este deranjat de vreun coleg cu o întrebare, Dan, fără să se întoarcă, îi răspunde peste umăr

— Pliscul! Lasă, mă fiţă, pliscul, că-ţi ard o labă în recreaţie, de n-ai s-o poţi duce!

Şi „fraze" de acest fel îi „scapă" destul de des lui Dan...

Colegii săi l-au criticat aspru pentru acest fel de a vorbi. Pionierii acestui detaşament opun „vorbirii" lui Dan expresii corecte, în cea mai frumoasă limbă romînă. Dan ar putea să înveţe şi ar avea ce învăţa de la colegii lui. Ar fi timpul ca Dan să nu mai stîlcească cuvintele, să înceapă să vorbească cum vorbesc colegii lui. Avem o limbă frumoasă, viguroasă. Impurităţile din vorbirea lui Dan nu au nimic comun cu ea.

Tovarăşa dirigintă, tovarăşul instructor superior de pionieri, colegii nu şi-au pierdut însă răbdarea şi încrederea în el.

Este vorba de voinţă, Dan. De educarea voinţei pentru a nu mai „ieşi din comun", în acest fel. Incearcă!...

E. SKIBINSKY

Limba... istoriei!

FOILETON

Mai sînt unii copii care cred că limba romînă este utilizabilă doar de cîteva ori pe săptămînă, cîte 45 de minute, la orele de limba romînă, în caietele de teme la limba romînă, în lucrările la limba romînă. In rest, o dată cu sunetul clopoţelului de după ora de limba romînă, dorinţa de a o respecta dispare iar el se avîntă, după voie, cu dezinvoltură, pe pîrtiile agramatismului, ca într-o recreaţie a bunului plac în care ghiozdanul regulilor limbii romîne a fost lăsat undeva în cui... Exemplele care urmează sînt, aşadar, spicuite (sau, mai degrabă, plivite) din cîteva teze de istorie. Nu vorbesc aici de neştiinţă. Nu amintesc, aşadar, de cei care scriu: „Cristofor Columb era fiu de ţăran; tatăl lui era ţesător", sau: „Cultura Egiptului era un oraş de pe Nil" sau: „Imperiul lui Alexandru Macedon a murit de friguri"... Nu. Mă refer la cei care cu bună ştiinţă (de istorie) vin în întîmpinarea creionului roşu numai pentru că ignoră regulile limbii romîne la orice alt obiect în afară de limba romînă. Iată-l pe Turliu Victor, din clasa a V-a C. Pe două pagini, cuvintele curg şiroi, fără punct, virgulă, sau alt semn gramatical, ca dintr-un robinet, şi se opresc întîmplător de-abia în băltoaca unei pete de cerneală: „Perşi iau inconjurat intrun capăt şiau spus da sau nu atunci iau înconjurat în toate părţile ale strîmtoarei în schimb grecii au spus că nu se predează perşii cînd au intrat greci au pus repede mîna pe arme pînă la unul iau omorît de aceia" *etc., etc. Priviţi acum ce fel de limbă foloseşte Scornea Florentina din clasa a VI-a B: „Taică-său lui acesta zicea că eu sînt statul". Ceea ce, lăsînd de-o parte nefericita triplă încălcare de pronume, înseamnă că vreun Ludovic al Franţei ar fi spus acest lucru chiar despre... Florentina!?*

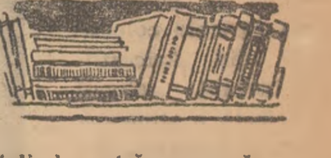
Dar să ne oprim aici. Nădăjduiesc că tot aici se vor opri şi cei citaţi, precum şi ceilalţi care procedează ca ei. Este necesar să vorbiţi şi să scrieţi corect nu numai la orele şi în lucrările de limba romînă, ci în orice împrejurări, cu orice prilej.

MIRCEA SINTIMBREANU
profesor de istorie
Şcoala de 7 ani nr. 136, Bucureşti

„Limba este tezaurul cel mai preţios pe care-l moştenesc copiii de la părinţi, depozitul cel mai sacru lăsat de generaţiile trecute şi care merită de a fi păstrat cu sfinţenie de generaţiile ce-l primesc".

Vasile Alecsandri

„Şi limba strămoşească e o muzică..."

Mihail Eminescu

„Ca să vă faceţi o frumoasă limbă literară, citiţi pe Eminescu, pe Creangă, pe Delavrancea şi pe Caragiale. Şi după ce-i veţi citi, recitiţi-i."

Al. Vlahuţă

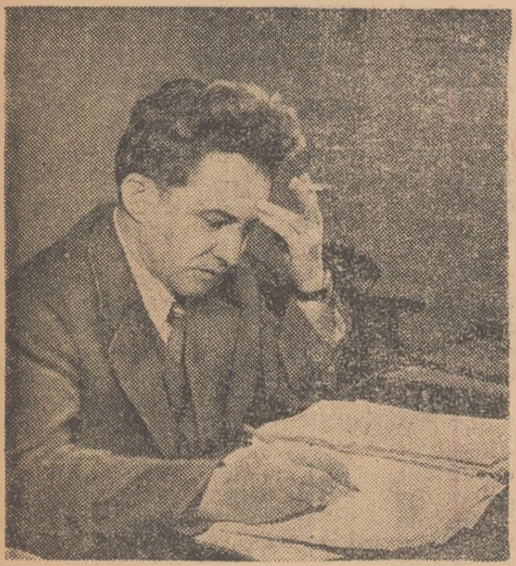

CANDIDAȚI ai F.D.P.

Despre munca entuziastă și succesele deosebite ale muncitorilor de la Uzinele „23 August" din Capitală se pot spune multe lucruri frumoase. Nu poți însă să vorbești despre cei care se află în primele rînduri, despre fruntașii uzinei, fără să nu te oprești la unul dintre cei mai buni topitori de la „oțelărie-cuptoare": comunistul Marin Tudorică, topitor șef, muncitor înaintat, care prin exemplul său personal, însuflețește întreg sectorul.

La realizarea de către colectivul secției a unor economii în valoare de 1.800.000 lei în anul 1960, a contribuit și tovarășul Marin Tudorică. Prin munca sa plină de abnegație, Marin Tudorică și-a atras încrederea deplină a tovarășilor săi de muncă. De aceea, muncitorii Uzinelor „23 August" l-au propus candidatul lor în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Versurile înaripate, mobilizatoare ale poetului Eugen Frunză sînt bine cunoscute cititorilor și se bucură de toată prețuirea lor. Dar poetul și-a căpătat aprecierea cetățenilor și prin bogata sa activitate obștească. Alături de ceilalți cetățeni, comunistul Eugen Frunză a contribuit la realizarea multor lucruri frumoase în circumscripția în care a fost ales deputat. Raionul „Nicolae Bălcescu" a cunoscut în ultimii ani, ca de altfel toate raioanele din Capitală, o frumoasă înflorire. E destul dacă amintim de marile construcții de pe Magistrala Nord-Sud.

În vederea apropiatelor alegeri, cetățenii circumscripției electorale orășenești nr. 326 din Capitală l-au propus din nou candidat, în alegerile pentru Sfaturile populare, pe poetul și activistul obștesc — Eugen Frunză.

Pe Floarea Dragomir, șefă de echipă în gospodăria agricolă colectivă din Aricești-Rahtivani, raionul Ploiești, o stimează toți colectiviștii din comună; echipa condusă de harnica colectivistă Floarea Dragomir a obținut cele mai mari producții de cereale la hectar!

Dar tovarășa Floarea Dragomir s-a dovedit la fel de harnică și în ce privește activitatea obștească. Ea a fost întotdeauna în fruntea acțiunilor menite să înfrumusețeze comuna. Fie că a fost vorba de extinderea rețelei electrice în comună sau de plantarea a sute de pomi pe marginea ulițelor, ea a fost mereu un exemplu viu, demn de urmat. Dragostea de muncă, prietenia, încrederea în oameni, au adus după sine aprecierea consătenilor ei, care și-au exprimat aceeași dorință — tovarășa Floarea Dragomir să fie propusă candidată în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Palmele strîng cu putere aparatul de sudură din care țîșnesc flăcări iuți, albastre. Cu privirea nemișcată parcă, ațintită deasupra unor plăci groase de metal, tînărul le îmbină într-o piesă durabilă, pentru cutia de foc a unui nou cazan de locomotivă. Se uită cu ochii mari, luminați de o strălucire lăuntrică, la metalul scurs picătură cu picătură din varga de oțel topit în dogoarea flăcărilor și încremenit într-un tiv incandescent, încleștînd bucățile de metal; se uită îmbujorat la piesa împlinită de mîinile lui: va zbura, o dată cu locomotiva, pe întinsul drumului de fier...

— Mihăiță!

Captivat de lucrul său, Fota Mihai nici nu observase că orele de practică trecuseră. Și-a dat seama abia în clipa cînd l-a apucat

Cinstindu-l p...

de umăr Victor, prietenul și colegul său de clasă.

— Ce-i acolo? îl întreabă cu privirea, curios, pe Pecencu Victor, văzîndu-l că acesta își privește semnificativ servieta.

— Pentru numărul festiv... L-am terminat, e gata! răspunde Victor, deschizînd servieta și scoțînd afară o foaie albă. Pe ea, desenat în tuș, chipul unui tînăr cam de vîrsta lor. Vasile Roaită! Dîrz, cu mîinile încleștate pe sirenă, așa cum îl știu din paginile de istorie și din istorisirile ceferiștilor mai în vîrstă. Sudor era și Roaită! Numai că...

O clipă, gîndurile i-au dus la școală. Acolo, între cataloagele atîtor generații de tineri care și-au făcut ucenicia la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie", există unul învechit de vreme. Pe o pagină în care e trecută cu roșu data de 7. VII. 1933, în dreptul numelui unui ucenic, locul notelor a rămas gol. Doar un cuvînt se află înscris aci: decedat.

Roaită n-a mai apucat să-și dea în acel an examenele. L-au ucis gloanțele capitaliștilor în februarie 1933. A căzut ca un erou, cu mîna încleștată pe sirenă.

— Nu-l vom uita niciodată! Și pentru noi și-a jertfit viața. Ca să avem tot ce ne trebuie, să învățăm carte, să trăim astăzi o viață feri...
respect cei do...
cencu Victor ...
care pregătes...
zetei de pe...
luptelor cefer...
Ei, cei mai ...
din anul III, ...
școală) de la ...
onală de uc...
Roșie" și ceil...
stesc memori...
succese deose...
tură și activit...
Se străduie...
muncitori ade...
dreptățească ...
lucra aci, ...
și a căzut ...
Roaită.

AL. ...

STELUȚA de AUR

O femeie măruntică, trecută de prima tinerețe, cu fața rotundă, îmbujorată de ger, pășește energic pe pîrtia de zăpadă și intră în atelierul de fierărie.

— Noroc, meșterilor! Cum merge treaba? Dați-i zor, că acu' bate primăvara la ușă.

— N-are decît să bată, tovarășă președintă, răspunde un flăcău zdravăn, cu mînecile suflecate. Reparațiile-s gata. Ia uite-aici, la fierul ăsta de plug. Brici, nu alta. O să scoatem o recoltă...

Președinta se uită atentă în jur. In ateliere e cald. Miroase a cărbune și a fier încins. Lîngă bancul de stejar, încărcat cu scule, meșterii colectiviști bat uneltele pe nicovală. De-a lungul pereților stau frumos rînduite cuțite de pluguri, sape sau cazmale. La gospodăria agricolă din Păulești, regiunea Maramureș, toate atelierele au fost electrificate și mecanizate. Pînă și foalele fierăriei se mișcă mecanic!

Președinta nu stă o clipă locului. La saivanul de oi, Andrei Boroș, un om voinic, cu mustață ca de haiduc, o întîmpină vesel. De sub cojocul gros scoate capul un mielușel plăpînd, cu botul umed și ochi mari, catifelați.

— E primul mieluț din acest an, surîde bucuros bătrînul.

— Primul din cele cîteva sute cu care vrem să mărim turma, răspunde femeia bucuroasă. Ai grijă, Andrei-baci. Știi doar că ne-am propus să mărim numărul oilor. Să nu cumva să se piardă vreun mieluț. Dacă vezi că ceva nu merge bine, chemi medicul veterinar.

Așa își petrece Maria Zidaru în fiecare zi timpul. In mijlocul gospodăriei, în mijlocul oamenilor. Sînt 11 ani de cînd conduce cu pricepere gospodăria colectivă din Păulești. Femeia aceasta măruntică, cu ochii mari, de un verde căprui, luminoși, știe să-și împartă cu pricepere timpul între grijile mici, ale vieții de familie și marea răspundere pe care i-o dau treburile gospodăriei colective și ale satului.

La treburile casei o ajută fiica ei, Doinița, pionieră și elevă în clasa a treia elementară. Alături de ea, la treburile mari ale colectivei, îi are pe colectiviști. Pe Ghiula Astalnuc și pe Elisabeta Beji, care au primit, anul trecut, pentru zilele-muncă lucrate în gospodărie, aproape un vagon de produse; pe Ana Pall, îngrijitoare de păsări — femeie în vîrstă, dar inimoasă, pe ciobanul Andrei Boroș și pe cei trei feciori ai săi, Augustin, Alexandru și Francisc, care îngrijesc de trei ani cu pricepere și rezultate frumoase de oile colectivei. Pe ei și pe toți ceilalți colectiviști harnici din gospodărie.

Avînd mereu în față exemplul comuniștilor, harnicii colectiviști, împreună cu Maria Zidaru, au făcut din Păulești, satul altădată cu case de lut, un adevărat orășel. Peste o sută de case noi s-au ridicat în sat în ultimii ani; case de zid, trainice. Pe acoperișurile de țiglă se văd de departe antene de radio. Vara, la balcoane și la geamuri rîd zorelele și trandafirii. Gospodinele gătesc mîncare pe aragaz, calcă rufele cu fierul electric. Colectiviștii din Păulești merg duminica la teatru, la Baia Mare, cu camionul gospodăriei. Gospodăria colectivă le-a adus sătenilor de aci o viață îmbelșugată, civilizată. Păuleștiul a înflorit. Numai undeva, la margine, oamenii au oprit, ca pe o piesă de muzeu, o căsuță din bîrne, cu geamurile cît palma, cu acoperișul de paie. Să vină vizitatorii, să vadă cum era satul înainte și să compare cu ce este azi.

Pentru toate aceste frumoase rezultate, la care a contribuit cu însuflețire și Maria Zidaru, pentru priceperea și dragostea cu care a condus gospodăria, harnica președintă a fost distinsă cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Într-unul din birourile gospodăriei există o cutiuță căptușită cu catifea, în care se află „steluța de aur", semn al acestei înalte prețuiri dată de popor.

— Steluța de aur nu-i numai a mea, spune președinta cu un zîmbet care-i luminează întreaga față, ci a tuturor colectiviștilor. Impreună am muncit ca să ne facem viața mai frumoasă.

Sîrguință și modestie. Frumoase podoabe ale omului zilelor noastre, educat de partid.

STELA NEAGU

**Fericită copilărie! Cele mai minunate ...
noastre dragi sînt înviorate de glasurile v...
Acum, iarna, munții îmbrăcați în haina de ...
zesc tot mai mult interes, iar cabanele sînt bu...**

Așa a f...

...e Roaită

...ı, spun cu
...temişti, Pe-
...Fota Mihai,
...numărul ga-
...e închinat
...e din 1933.
...ilitori elevi
...ı fruntaş pe
...oala profesi-
...ici „Griviţa
...i elevi, cin-
...eroului prin
...te la învăţă-
...ea practică.
... să devină
...raţi, să în-
...instea de a
...de a trăit
...roic Vasile

...DINU IFRIM

A XV-a aniversare a proclamării R. P Ungare

In anii puterii populare, în R. P. Ungară s-a dezvoltat învăţămîntul de toate gradele. De multă atenţie se bucură şi şcolile speciale în care copiii oamenilor muncii pot să-şi cultive aptitudinile artistice. In fotografia din dreapta, sus, Balatoni Eva şi Zsuza Gullmann, eleve la Şcoala elementară de muzică din Sztalinvaros.

Orăşelul pionierilor

Nu departe de Budapesta, în pădurile în care pe vremea capitaliştilor se adunau, în ilegalitate, la mitinguri şi întruniri, membri ai organizaţiei comuniste de tineret din Ungaria, a fost organizat un adevărat orăşel al copiilor. Este vorba de tabăra pionierilor de la Csilleberc, unde vin adesea şi copii de peste hotare, din ţările prietene.

Pentru micii locuitori ai oraşului copiilor s-au construit, lîngă trunchiurile brazilor înalţi, vile spaţioase, confortabile. Există o mare casă de cultură, cu încăperi pentru diferite cercuri ce se organizează aci. De asemenea, pionierii dispun de un bazin de înot, un teatru cu o capacitate de 2.000 locuri, precum şi un oficiu poştal al copiilor.

Tabăra este legată de Budapesta printr-o cale ferată a pionierilor, lungă de 12 km., construită după cerinţele tehnicii moderne. Calea ferată are un tunel de 1 km., şase staţii şi un... depou!

Dar poate că vă întrebaţi, cine deserveşte trenul? În afară de conducerea locomotivei, toate celelalte atribuţii (şefi de staţie, conductori etc.) sînt date în seama pionierilor!

◇◇◇

...ţuri ale patriei
...esele ale copiilor.
...asm a zăpezii tre-
...curoase de oaspeţi.

Combina care „recoltează"... cărbune

Cînd spunem combină, ne gîndim, de obicei, la maşina pe care o vedem vara pe întinsul nesfîrşit al ogoarelor, adunînd aurul holdelor. Dar închipuiţi-vă o combină care nu recoltează grîu ci... cărbune. O asemenea combină, pe numele ei — „F.5", a fost introdusă de curînd în bazinul carbonifer Schitu-Goleşti Muscel. Combina subterană, cum i se mai spune, se deplasează pe şenile, înaintînd metru cu metru în stratul de cărbune. Ea execută cu mare precizie operaţiunile de tăiere şi încărcare a cărbunelui în vagonete. Avantajul principal al acestei combine constă în faptul că uşurează mult munca minerilor, mărind totodată productivitatea muncii în galerii cu sută la sută.

Combina „F.5" — pe care mecanizatorii au învăţat s-o mînuiască cu pricepere, într-un timp record — constituie încă un pas important pe calea introducerii tehnicii noi în bazinul carbonifer Schitu-Goleşti Muscel.

Un gigant al septenalului: Hidrocentrala de pe Vahş...

Lîngă Nurek (oraş în R.S.S. Tadjică — U.R.S.S.), acolo unde rîul Vahş, spumegînd, aleargă vijelios printre stînci, se va construi cea mai puternică uzină electrică din Asia Centrală.

Hidrocentrala ce se va ridica pe vijeliosul Vahş va fi unul din noii giganţi ai septenalului

Proiectul uriaşei hidrocentrale prevede că aceasta va avea o capacitate de 2,7 milioane kilowaţi şi va produce anual 12 miliarde kWh energie electrică.

Hidrocentrala de pe Vahş va alimenta cu energie electrică toate republicile din împrejurimi.

Apele Vahşului, zăgăzuite, vor iriga o suprafaţă de circa 3 milioane ha, ceea ce va permite să se obţină, suplimentar aproape 15 milioane tone orez şi 1 milion tone bumbac.

Pentru aceasta, se va construi un baraj înalt cam cît o casă cu 100 de etaje; va fi cel mai înalt baraj din lume!

Marea artificială ce se va forma în spatele barajului se va întinde pe o lungime de 80 km şi pe o lăţime de 5 km.

Lucrările de construcţie au şi început, iar constructorii sovietici s-au angajat să termine gigantul de pe Vahş cu un an mai devreme.

◇◇◇

Pentru că s-au jucat împreună...

În Uniunea Sud-Africană, legile scoase de rasişti sînt deosebit de aspre cu populaţia de culoare. Acest lucru se poate vedea foarte bine din următoarea întîmplare:

Trei fetiţe albe în vîrstă de 4, 7 şi 9 ani s-au jucat cu o fetiţă neagră, în curtea unui fermier. Un alt fermier, zărind această „crimă", a dat fuga la poliţie şi a reclamat „cazul".

În urma procesului, cele 3 fetiţe au fost ridicate şi încredinţate unei societăţi de „binefacere". Aceasta, pentru că, jucîndu-se cu un copil negru, au dat dovadă că sînt „needucate"!

La societatea de „binefacere" vor fi, desigur, mai bine „educate" — şi anume, în spiritul urei de rasă, al dispreţului pentru oamenii de culoare...

Acesta este un fapt grăitor despre „egalitatea" cea mult trîmbiţată de capitalişti.

Fotografia de jos reprezintă o familie de algerieni care locuieşte printre ruine, în colibe improvizate. In această situaţie tragică se află nenumărate familii de algerieni. Copiii, ca şi părinţii lor, lipsiţi de locuinţe şi hrană, măcinaţi de boli, trăiesc în mizerie, mor de foame. In schimb, colonialiştii francezi exploatează fără ruşine bogăţiile ţării, bogăţiile miniere şi petrolifere, ei asupresc cu cruzime poporul, încercînd să-şi menţină cu orice preţ dominaţia.

Dar poporul algerian s-a ridicat cu hotărîre la luptă împotriva colonialiştilor. „Republica Algeria să fie liberă!" Aceasta este cea mai fierbinte dorinţă a algerienilor, şi pentru aceasta, patrioţii algerieni, cu arma în mînă, luptă eroic pentru independenţa patriei lor

...ost în trecut... Aşa este acum

In anii puterii populare s-au ridicat în patria noastră numeroase noi obiective industriale. Pe lîngă aceasta însă, şi-au schimbat înfăţişarea — fiind reconstruite şi înzestrate cu utilaj nou, modern — şi vechile uzine distruse de război sau părăduite de capitalişti. Astfel, la Braşov, pe ruinele fostei uzine „Astra" se înalţă acum o uzină modernă — Uzina de autocamioane „Steagul Roşu" — realizare a regimului democrat-popular.

Fotografia din stînga înfăţişează un aspect din vechea uzină. Locul ruinelor însă, l-au luat, în anii noştri, şirurile de autocamioane (fotografia din dreapta), care ies lună de lună pe porţile uzinelor. Inainte, la noi în ţară nu se fabricau autocamioane. Astăzi, uzina cea nouă, înzestrează economia noastră cu mii şi mii de autocamioane moderne.

ECLIPSELE de SOARE și LUNĂ

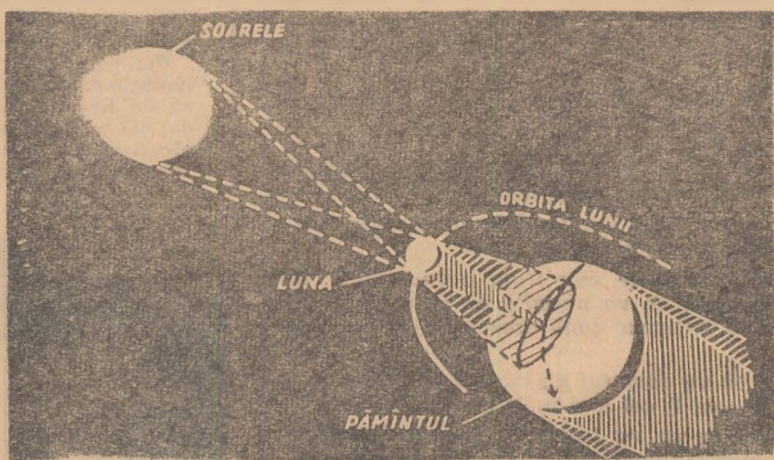
CE SINT ECLIPSELE?

Soarele strălucește pe cerul albastru, fără pată de nor. Deodată, Soarele începe să pălească, din ce în ce mai repede căpătînd forma unui disc ciuntit, apoi a unei secere, pentru a dispare complet. Una cîte una apar stelele mai strălucitoare, iar în locul unde mai înainte lumina astrul zilei, vedem o pată neagră înconjurată de raze. După cîteva minute cerul se luminează iar. La început, din discul Soarelui apare numai o fîșie, o seceră care crește treptat... apoi întregul glob solar.

Acest fenomen se numește ECLIPSA, unul dintre cele mai uimitoare fenomene ale naturii. Din ce cauză se produc eclipsele?

După cum știm, Pămîntul și Luna sînt corpuri cerești care nu au lumină proprie, ci o reflectă doar pe aceea primită de la Soare. Ca toți aștrii cerești veșnic în mișcare pe drumurile, pe orbitele lor în spațiu, și Pămîntul își are mișcarea sa în jurul Soarelui. De asemenea, Luna, satelitul natural al Pămîntului, îl ocolește pe acesta ca un titirez sprinten de multe ori pe an. Se întîmplă însă ca, uneori, în timpul mișcării lor, Soarele, Luna și Pămîntul să fie situate de-a lungul unei linii drepte, cu unul din capete către privirea noastră. Cînd Luna se află exact între Pămînt și Soare, se produce o *eclipsă de Soare*. Eclipsa se numește *totală* sau *parțială* în cazul în care Luna acoperă privirii noastre întreaga, sau numai o parte din suprafața Soarelui. In regiunile de pe Pămînt aflate în interiorul conului de umbră al Lunei, are loc o *eclipsă totală*. In regiunile învecinate, în interiorul penumbrei aruncate de Lună, *eclipsa este parțială* (vezi schema).

Dacă însă Pămîntul se află exact între Lună și Soare, atunci umbra Pămîntului va acoperi vederii noastre în întregime, sau numai în parte, suprafața Lunei. Aceasta este o *eclipsă de Lună*, totală sau parțială. Din momentul cînd începe și pînă se termină, o eclipsă durează 2-3 ore. Durata unei *faze maxime* în cazul unei eclipse de Soare, adică timpul cît Soarele rămîne acoperit complet de discul Lunei, este de 2—3 minute; rareori această durată ajunge la 8 minute.

La 15 februarie a.c., de pe teritoriul țării noastre va putea fi observată o eclipsă totală de Soare. Fenomenul, rar întîlnit în același loc, este un prilej de a vă completa cunoștințele, de a afla cauzele apariției eclipselor.

Notați-vă!

Peste puțin timp, la 15 februarie, locuitorii țării noastre vor avea prilejul să urmărească o eclipsă de Soare. In regiunile sudice ale țării, pînă la o linie care trece prin apropierea orașelor Tr. Severin, Pitești, Tîrgoviște, Ploiești, Buzău, Brăila, eclipsa va fi totală, deoarece pe aici conul de umbră al Lunei va acoperi suprafața Pămîntului. In restul țării, aflată în penumbra Lunei, eclipsa va fi parțială. Pe aici, în momentul fazei maxime a eclipsei, cînd diametrul Soarelui va fi acoperit într-o proporție de 95 la sută, Soarele va apărea ca o seceră luminoasă foarte îngustă, cu coarnele în jos.

Eclipsa va începe în jurul orei 8 și 40 de minute în partea de sud-vest a țării și cu 10 minute mai tîrziu în partea de nord-est. Ea se va termina în jurul orei 11 și 6 minute în partea de apus a țării, și peste 10 minute în partea de răsărit.

Eclipsa totală se produce în jurul orei 9 și 53 minute în vest și în jurul orei 9 și 59 de minute în estul țării. Ea va dura doar cîteva secunde.

Oamenii de știință VOR SĂ AFLE...

Eclipsele totale de Soare sînt așteptate cu mare nerăbdare de astronomi, deoarece numai în timpul eclipselor totale pot fi observate și verificate anumite fenomene. Pentru a folosi la maximum timpul scurt în care Soarele este eclipsat complet, astronomii fac sute de fotografii pe minut, înregistrînd toate aspectele eclipsei. Cercetarea acestora durează uneori luni, chiar ani de zile, timp în care se fac tot felul de descoperiri. De cele mai multe ori astronomii nu așteaptă rarele ocazii cînd eclipsele au loc în raza observatoarelor proprii, ci formează expediții care se deplasează în cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului. Cu ocazia apropiatului eveniment și la noi vor veni cercetători din alte țări.

Unul din importantele capitole al acestor cercetări îl constituie *fizica Soarelui*. Atmosfera Soarelui este formată din imense straturi de vapori ai diferitelor elemente chimice. Aspectul ei în marea majoritate a cazurilor nu poate fi studiat decît în timpul eclipselor totale. De asemenea, este studiată compoziția coroanei solare, nimbul acela format din raze foarte fine de culoare albăstruie-argintie, care se întinde pînă la sute de mii de kilometri de Soare, și pe care-l veți putea vedea și voi.

De un real folos sînt pentru oamenii de știință corecțiile pe care le aduc, cu ocazia studierii eclipselor, schițelor mișcării unor astre.

Schimbările din atmosfera pămîntului (temperatura, presiunea, umiditatea, schimbarea vîntului, formarea norilor), perturbarea emisiunilor radiofonice, ș.a., formează și ele un capitol aparte.

Dacă la 15 februarie norii se vor împotrivi observațiilor libere, oamenii de știință se vor ridica împreună cu aparatele necesare deasupra norilor, în avioane puse la dispoziție special pentru urmărirea eclipsei.

Pagină redactată de CORNELIA CRISTESCU, candidată în științe fizico-matematice.

De ce eclipsele totale de Soare sînt rare pentru un anumit loc?

In aceeași regiune a globului, eclipsele totale de Soare sînt foarte rare. Astfel, ultima eclipsă totală de Soare vizibilă în țara noastră a fost în 1816. In schimb, eclipsele de Lună pot fi observate aproape în fiecare an în țara noastră. Și totuși, eclipsele de Soare sînt mai numeroase decît acelea de Lună! Intr-un an au loc pe glob între 2—7 eclipse. Dacă sînt numai 2, ambele sînt eclipse de Soare. Dacă se produc 7 eclipse, atunci 4 sau 5 sînt de Soare. De ce atunci eclipsele de Soare sînt așa de rare pentru un anumit loc?

Eclipsele de Lună pot fi văzute în același timp de pe regiuni foarte întinse ale pămîntului. In schimb, eclipsele totale de Soare pot fi văzute numai în regiuni reduse ca întindere, aflate în conul călător de umbră al Lunei. Datorită mișcărilor Pămîntului și Lunei, conul de umbră al Lunei devine de forma unei fîșii lungi și înguste. La 15 februarie, această fîșie va avea aproape 12 mii km. în lungime și numai 270 km lățime. In comparație cu întreaga suprafață a Pămîntului, această fîșie este foarte mică (vezi desenul eclipsei). Ea își schimbă locul de la o eclipsă la alta, revenind pentru aceeași regiune după un număr foarte mare de ani

Inlăturînd vălul superstițiilor!

In zilele noastre ne sînt cunoscute tuturor atît cauzele eclipselor cît și faptul că ele sînt fenomene naturale care au loc în baza unor legi bine cunoscute ale mișcării corpurilor cerești. In secolele și mileniile trecute însă, cînd oamenii nu descoperiseră și nu explicaseră aceste legi, circulau tot felul de povești și credințe din cele mai fantastice. De exemplu, oamenii credeau că Soarele sau Luna sînt mîncate de niște balauri numiți „vîrcolaci". Ca să sperie vîrcolacii și să-i gonească, ei făceau o larmă asurzitoare bătînd tobele, sunînd din trîmbițe, aruncînd cu pietre sau chiar trăgînd cu arcurile spre cer! De asemenea, oamenii mai credeau că eclipsele sînt semnele unor mari nenorociri: foamete, molime, războaie. Cu timpul, astronomii au descoperit adevăratele cauze ale eclipselor. Totuși, în cea mai mare parte, popoarele nu le-au cunoscut, deoarece erau ținute în ignoranță de către clasele exploatatoare. Aceste clase răspîndeau credința că adevăratele cauze ale nenorocirilor sînt eclipsele, aceste fenomene „supranaturale", spuneau ei, și nu exploatarea cruntă la care erau supuse popoarele.

In țara noastră, eliberată de exploatare, descoperirile științei sînt împărtășite întregului popor. Ca o dovadă a atotputerniciei științei este și aceea că astronomii pot calcula cu mare precizie momentul în care se va produce o eclipsă, chiar cu sute de ani înainte. Astfel, ei au calculat că următoarea eclipsă totală de Soare, vizibilă pe teritoriul țării noastre, va avea loc la 11 august 1999.

Sfaturi practice pentru urmărirea eclipsei

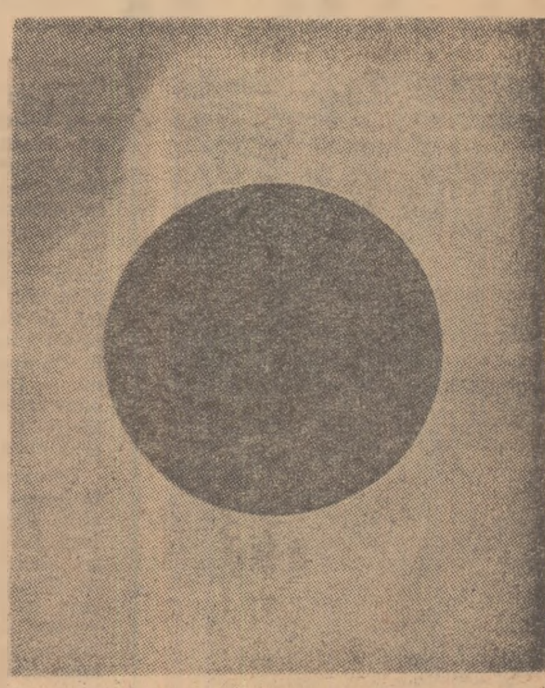
Eclipsele de Soare pot fi observate mai bine printr-o bucată de sticlă colorată sau înnegrită cu fum. In afara aspectului propriu-zis al discului solar, mai puteți urmări o serie de fenomene cît se poate de interesante. De pildă, fotografiind de mai multe ori cu același timp de expunere un obiect oarecare sau un peisaj, înainte și în timpul eclipsei, veți avea o diferențiere mai mare a gradului de slăbire a luminii.

Uimitoare sînt următoarele două experiențe: făcînd o gaură într-o hîrtie, aproape de mărimea grosimii unui creion, razele solare rămase vizibile înainte sau după faza totală a eclipsei, vor arunca pe Pămînt nu o pată luminoasă rotundă, ci una în formă de... seceră!

De asemenea, dacă înainte de faza totală veți așeza pe Pămînt bucăți mai mari de pînză sau hîrtie albă și le veți privi de sus, veți observa umbre (ale căror cauze trebuie căutate în atmosferă). Ele vor fi albe sau colorate, ovale sau mult alungite, ca niște fîșii, care se deplasează, se pierd și apar din nou.

Desenatorii pot așterne pe hîrtie, de preferat la o scară anumită, forma coroanei solare, culoarea ei.

Micii naturaliști pot face interesante observații asupra comportării animalelor; de obicei, caii și cîinii devin neliniștiți în timpul eclipsei, iar găinile, în plină dimineață, se pregătesc de culcare.

Fotografia unei eclipse totale de Soare observată la 28 mai 1900.

Trăim o viaţă minunată

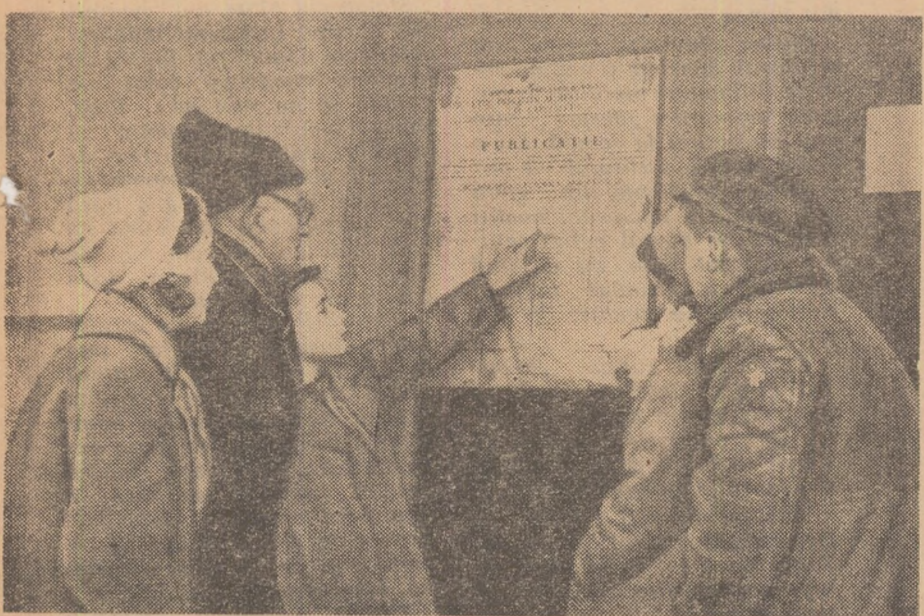
Vă povestesc despre noi

Incă de cînd eram mică îmi plăcea foarte mult să merg la cinematograf, la teatru, la competiţii sportive. Intotdeauna aşteptam cu nerăbdare zilele în care mergeam cu mama sau cu tata să văd filme sau piese de teatru pentru copii. De multe ori, mergeam şi pe stadion cu tata. Dar uneori nu puteam merge. Tata este mecanic de locomotivă şi de multe ori e plecat în cursă. Mama e ocupată cu treburile gospodăriei.

Şi acum tata pleacă în cursă tot atît de des, iar eu îl aştept cu aceeaşi nerăbdare să se întoarcă. Mama este tot atît de ocupată ca şi înainte. Totuşi, acum văd multe filme pentru copii, piese de teatru, spectacole, întreceri sportive... Chiar dacă tata nu e acasă, sau dacă mama e ocupată. Şi, să ştiţi, aceasta pentru că... ne-am cumpărat un televizor.

Sînt foarte bucuroasă. Locuim într-un apartament mare, dintr-un bloc nou şi acum avem şi televizor. Şi, pentru că avem tot ceea ce ne trebuie, pentru că sînt totdeauna voioasă, mulţumesc din inimă partidului nostru drag.

IONESCU LILIANA
cl. a IV a C,
Şcoala de 7 ani nr. 172,
Bucureşti

Circumscripţia electorală „Ana Ipătescu". Zilnic vin aici cetăţenii pentru a vedea numărul circumscripţiei de care ţine strada lor. Iată-l pe cetăţeanul Vasile Pascu, în vîrstă de 67 ani. Cîţiva copii din clasa a VI-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Bucureşti îi ajută să afle circumscripţia electorală în care se găseşte strada pe care locuieşte.

Flutură CRAVATELE ROŞII

Şi ei au devenit pionieri

In detaşamentul nr. 2, întîlneşti mulţi pionieri fruntaşi cu care unitatea noastră de pionieri se mîndreşte.

Nu de mult, colectivul de conducere al acestui detaşament a luat hotărîrea să-i ajute pe cei cîţiva elevi nepionieri să merite ca şi ei să poarte cravata roşie. Pentru aceasta, cei mai buni pionieri din detaşament, ca Ţagoe Viorel, preşedintele detaşamentului, Atanasiu Dorin, Marton Mariana şi alţii au început să înveţe împreună cu cei trei elevi, singurii care nu erau pionieri din clasă. Ei le explicau unele probleme şi teme date pentru acasă, repetau împreună lecţiile învăţate. Totodată pionierii le vorbeau colegilor lor despre cravata roşie, despre ce înseamnă organizaţia de pionieri, despre distincţiile pionereşti. Strădania pionierilor a fost răsplătită din plin. Cei trei elevi s-au schimbat simţitor la învăţătură, îndreptîndu-şi mediile şi notele mai slabe. Ei sînt disciplinaţi, participă la acţiunile detaşamentului. Şi pentru că merită să poarte cravata roşie Filip Viorel, Marian Ileana şi Despa Andrei au fost primiţi în organizaţia de pionieri. Acum, detaşamentul nr. 2 are încă trei pionieri.

MARGARETA PITIC
Instructoare
de detaşament
Şcoala medie Ilia
reg. Hunedoara

O dorinţă îndeplinită

Incă din primul an de şcoală am dorit să devin pionieră. O ascultam cu nespusă emoţie pe tovarăşa instructoare superioară, care ne vorbea nouă, viitorilor pionieri, despre Regulamentul organizaţiei de pionieri, despre simbolurile pionereşti. Intotdeauna m-am străduit să învăţ şi să muncesc astfel încît să merit a fi primită în organizaţia de pionieri. Am căutat să învăţ bine, să-mi ajut colegii la învăţătură, să fiu respectuoasă faţă de tovarăşii profesori, faţă de părinţi...

Nu de mult, în şcoala noastră noi copii au primit cravata roşie. Printre cei cărora tovarăşa instructoare le-a legat la gît cravata roşie am fost şi eu. In momentul acela mi s-a împlinit cea mai mare dorinţă: să fiu pionieră! Aceste clipe nu le voi uita niciodată. In faţa colegilor mei, sub drapelul unităţii, am rostit angajamentul solemn al pionierului. Mă voi strădui să fiu un exemplu bun la învăţătură şi disciplină, să fiu demnă de cravata roşie care mi-e atît de dragă şi pe care o port cu mîndrie.

MAZAREL OLIMPIA
cl. a III-a
com. Cîmpuri, reg. Galaţi

Sărbătoare la Oarda de Jos

Oarda de Jos se află în locul unde albia domoală a Mureşului primeşte apa limpede şi răcoroasă a Sebeşului. Acum cîteva zile, sătenii de aici şi-au unit pămînturile într-o singură gospodărie — gospodăria agricolă colectivă „6 Martie".

Formarea gospodăriei colective nu putea trece ca un lucru obişnuit. Ziua aceea a fost pentru noi un început de drum spre o viaţă mai bună, mai îmbelşugată, a fost o adevărată sărbătoare şi am cinstit-o cum se cuvine.

La bucuria colectiviştilor, au participat din plin şi pionierii unităţii de la şcoala din comună. Sătenii au asistat la unul din cele mai frumoase programe artistice prezentate de pionieri. De după-amiază şi pînă pe înserate, sala căminului cultural din comună, plină de oameni, a răsunat de cîntece şi veselie. In programul prezentat de pionieri au fost multe poezii care cîntau în versurile lor partidul, patria, viaţa nouă a poporului nostru. Dintre cei care au recitat, de un succes deosebit s-au bucurat pionierii Cihu Remus Alexiu, din clasa a VI-a, Barbu Lucreţia, dintr-a VII-a şi alţii. Aplaudate au fost şi cîntecele pionereşti interpretate de pionierii Moldovanu Nicolae, Bocşa Ion, Bunaci Ana, Barbu Maria şi jocurile interpretate de echipa de dansuri.

Mulţumiţi că au fost alături de părinţii lor la marea sărbătoare, pionierii au hotărît să îmbogăţească programul prezentat şi să-l prezinte la inaugurarea gospodăriei agricole colective din satul vecin, Oarda de Sus.

IOAN LIMBEANU
comuna Oarda, raionul
Alba, reg. Hunedoara

Simultan la 20 de mese

In sala mare a bibliotecii unde urma să se desfăşoare simultanul de şah, se adunaseră o mulţime de pionieri. In faţa celor 20 de jocuri de şah aranjate cu grijă pe mese, 20 de şahişti, cei mai buni din unitate, aşteptau cu nerăbdare pasionanta întîlnire cu noul campion al R.P.R. la şah: Florin Gheorghiu.

Florin Gheorghiu este unul din foştii pionieri ai acestei unităţi. Numele lui poate fi des întîlnit în paginile jurnalelor unităţii din anii trecuţi. „Florin a cîştigat cupa 7 Noiembrie la şah" sau „Preşedintele detaşamentului, Florin Gheorghiu, cel mai bun şahist dintre pionierii ploieşteni"...

Anii au trecut, iar Florin a devenit utemist. Numele lui a început să fie din ce în ce mai cunoscut. Colegii săi de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploieşti se bucurau nespus de mult de fiecare succes al lui, considerîndu-l ca pe un succes al lor, al tuturor. Dar cea mai mare bucurie a constituit-o excelenta lui comportare din cadrul ultimului campionat republican de şah, în finala căruia Florin a reuşit să-l depăşească pe maestrul Ciocîltea, cucerind, la vîrsta de 16 ani şi jumătate, mult rîvnitul titlu de campion al R.P.R. la şah.

Şi cu toate că Florin Gheorghiu se numără astăzi printre sportivii de frunte ai patriei noastre, el a rămas acelaşi elev modest, prietenos, sîrguincios la învăţătură. În catalog, în dreptul numelui său, n-ai să întîlneşti decît note de 10. Florin este în clasa a XI-a.

Dar după ce am făcut cunoştinţă cu noul campion, să revenim la simultanul de şah. Fiecare participant la simultan era stăpînit de dorinţa de a rezista cît mai mult, de a-şi demonstra cunoştinţele. Florin urmărea cu atenţie fiecare mişcare şi se bucura văzînd că mulţi pionieri sesizau planurile de atac. Dumitru Ionel l-a reţinut cîteva minute bune în faţa tablei sale de şah. La fel, Alboteanu Radu şi Oprescu Teodor. Unii se grăbeau să mute fără să judece prea mult mişcarea. Cu răbdarea care îl caracterizează, Florin le arăta ce greşeală săvîrşesc printr-o mutare pripită. Sfaturile lui au constituit o adevărată lecţie de şah. Bineînţeles, pînă la urmă Florin a obţinut 20 de victorii. Acest lucru nu a întristat însă pe nimeni. Satisfacţia de a juca cu campionul ţării a fost mult mai mare.

RADU POPA

Echipa şcolii

La Şcoala medie nr. 3 din Piteşti, s-au disputat primele probe din cadrul Spartachiadei de iarnă a pionierilor. La întrecerile de şah au participat un număr mare de pionieri. Pentru faza orăşenească, la această probă s-au calificat următorii pionieri: Călin Elvira, Dumitrescu Georgeta, Popescu Gheorghe, Bănuţă Lucian şi Radu Alexandru.

Faza orăşenească este aşteptată cu multă nerăbdare de şahiştii noştri. Echipa şcolii, compusă din pionierii de mai sus, doreşte să ocupe primul loc pe oraş. Pentru aceasta studiază cu multă atenţie un manual de şah privind tehnica deschiderilor şi mai ales a finalurilor, din partidele cele mai cunoscute.

IOANA TUFEANU
profesoară de educaţie fizică
Şcoala medie nr. 3, Piteşti

La întrecere pe derdeluş

De curînd, şi pe la noi pămîntul s-a acoperit cu haina albă de zăpadă. De cum a sosit gerul, am început să ne căutăm săniuţele, să le reparăm şi să ne pregătim în vederea întrecerii din cadrul Spartachiadei de iarnă a noastră, a pionierilor.

La concursul de săniuţe organizat în unitatea noastră, au participat aproape toţi pionierii. Am fost foarte punctuali şi la ora stabilită am început întrecerea. Cum era de aşteptat, pregătite din timp, săniuţele alunecau ca vîntul pe panta dealului. Pe locul întîi s-a clasat Bercea Constantin urmat de Dudaş Nicolae şi Tîrla Eleonora.

După concurs, întrecerile, de data aceasta „neoficiale", au continuat mult timp. l-am luat pe săniuţe şi pe prietenii noştri mai mici, şcolarii din clasele I-a şi a II-a. În ziua aceea a fost mare veselie pe deal!

Colectivul de conducere al unităţii de la Şcoala de 4 ani Sudrigiu, reg. Crişana.

Spartachiada pionierilor şi şcolarilor

- **Intrecerile sportive din cadrul Spartachiadei pionierilor de la Şcoala medie nr. 16 din Capitală au fost viu disputate. Dintre cei 300 de participanţi s-au clasat pe primele locuri pionierii Ursu Cristina, la gimnastică, Penculescu Şerban, la sănius şi Hart Sergiu, la şah.**
- **Pionierii din comuna** Dumbrăveni, raionul Sighişoara **au ţinut concursul de patinaj din cadrul Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor. Din cei aproape 40 de participanţi, s-a evidenţiat** pioniera Sara Corina.
- **Într-una din zile, Poiana-Braşov a găzduit peste 400 de pionieri şi şcolari de la Şcoala nr. 5 din Braşov, care au participat la concursul de schi. Pe primele locuri, s-au clasat pionierii Gongu Grigore, Marinescu Angela, Mihăescu Ion.**
- **De curînd, în unitatea de pionieri din comuna Cincu, raionul Agnita s-a organizat un concurs de săniuţe. Participanţii, în număr de 150, au luptat cu îndîrjire pentru primul loc care a revenit pionierului Bica Ion.**

DEPUTATUL NOSTRU

Cu mustățile de vi...
dar cu ochii calzi — de soare —
cam așa e moș Nichifor,
cînd îți iese pe cărare

Și e-nalt — cît uriașu...
Și-i voinic cum nu e altul.
Il cunoști din tot orașul —
cînd la drum pornește-asaltul!

Ieri, prin vechea ulicioară
mai că nu putea să meargă

Și-ntr-o bună primăvară
strada s-a făcut mai largă.

Casele, ca vai de ele,
îl priveau în sus pe-alocuri.
Cu ferestrele de stele
azi o străjuiesc opt blocuri!...

Căci de s-au pornit să crească
toate — am simțit, deodată,
mîna lui muncitorească —
și de meșter, și de tată.

Ieri, la școală, multă lume
a venit, ne-ntîrziat,
cu același gînd și anume —
să-l propună candidat.

Ce păcat că nu sînt mare,
să-l votez, cu drag, și eu!
moș-Nichifor, la votare
vei simți și votul meu?

GHEORGHE SCRIPCA

Abecedar muzical

Telegramă

PRIMIT CU BUCURIE INVITAȚIA. STOP! AM PREGATIT ABECEDARUL MUZICAL. STOP! AȘTEPT ÎNTÎLNIREA CU CITITORII.

PROFESORUL BAGHETA

Cu această telegramă a răspuns profesorul Baghetă invitației de a veni în ajutorul micilor cititori, dornici să pătrundă tainele muzicii, să cunoască și să învețe alfabetul muzical. Pentru a-i înlesni profesorului Baghetă întîlnirea cu voi, am început o dată cu acest număr al gazetei noastre o nouă rubrică:

ABECEDAR MUZICAL

Bun găsit, dragi copii! Sînt profesorul Baghetă. Mă numesc așa deoarece, după cum știți, cu ajutorul meu se dirijează orchestra. Pe voi vă cunosc de mult. V-am văzut aplecați asupra cărților de școală, sorbind cu sete înțelepciunea slovelor, v-am privit lucrînd în laboratoarele școlilor, v-am zărit urcînd voinicește pe poteci de pădure spre crestele munților în vesel marș pionieresc, v-am urmărit cu admirație la toate programele artistice pe care le-ați prezentat.

M-a bucurat dorința voastră de a cunoaște, de a ști. Iată pentru ce am răspuns invitației de a vă ajuta să învățați Alfabetul muzical.

Ați citit multe cărți... Și cu fiecare carte ați făcut o călătorie interesantă, ați cunoscut noi prieteni, ați aflat întîmplări pline de haz, v-ați desfătat cu frumoase descrieri de natură... Dar toate acestea le-ați putut afla singuri învățînd mai întîi alfabetul, cu ajutorul căruia au fost așternute pe hîrtie idei, imagini.

Muzica are limbajul și alfabetul ei propriu. Desigur, mulți dintre voi știți că elementul de bază al muzicii este **sunetul muzical.** Cu ajutorul sunetelor pot fi redate sentimente, idei. Dar așa cum într-o carte sunetele sînt reprezentate prin litere, tot așa și muzica poate fi **citită** după un alfabet al ei. Alcătuit din diferite semne pe care le vom cunoaște cu prilejul întîlnirilor viitoare, alfabetul muzical vă va ajuta să legați prietenia cu multe cîntece vesele.

În așteptarea viitoarei noastre întîlniri vă urează spor la învățătură

PROFESORUL BAGHETA

Povestiri eroice

de EUSEBIU CAMILAR

De cîte ori, copii, urmărind cu emoție desfășurarea unor povești, n-ați rămas uimiți de faptele extraordinare ale lui Făt-Frumos? Să știți că Făt-Frumos, eroul legendar al celor mai frumoase basme romînești, nu a fost rodul unei simple născociri. De-a lungul veacurilor, din rîndurile poporului nostru s-au ridicat nenumărați viteji la care dragostea de patrie s-a oglindit în fapte pline de curaj ce-au uimit lumea.

Cartea „Povestiri eroice", de scriitorul Eusebiu Camilar, reînvie întîmplări pierdute în negura vremurilor, despre care voi învățați și la școală. Cu o limbă aleasă, scriitorul vă povestește momente din viața zbuciumată a poporului nostru încă de pe timpul neînfricatului Decebal care, cu o mînă de viteji, a înfruntat puhoiul oștilor romîne conduse de Traian.

Cine citește cartea „Povestiri eroice" înțelege încă o dată că istoria poporului nostru este o istorie a oamenilor simpli în luptă cu nedreptatea și asuprirea boierească.

Înțelepciunea și vitejia lui Decebal, Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș au lăsat o amintire nepieritoare pentru că au servit unei cauze nobile: acești eroi au ținut piept năvălitorilor și asupritorilor poporului nostru.

Scriitorul vă ajută astfel să înțelegeți la cîte asupriri și nedreptăți a fost supus poporul nostru în trecut și cît sînge a trebuit să curgă ca să-și cucerească libertatea. „Vitejii noștri — ne spune scriitorul — stăteau pe poziții pînă la ultima săgeată, pînă li se rupeau săbiile, pînă îi copleșea sîngele și moartea".

Ștefan cel Mare n-a hodinit nici o clipă în timpul îndelungatei sale domnii purtînd 47 de războaie împotriva celor ce voiau să ne subjuge; Doja, capul răsculaților romîni și maghiari ridicați împotriva asupririi claselor exploatatoare, piere în flăcări ca o torță vie; neînfricatul Ion Vodă își află moartea pe cîmpul de luptă legat de cozile a două cămile ale dușmanului.

Povestirile eroice ale scriitorului Eusebiu Camilar pun în lumină și o altă trăsătură foarte importantă a poporului nostru. Deși majoritatea paginilor descriu fapte de arme extraordinare, din toată cartea respiră dragostea de pace a poporului nostru; războaiele provocate de cotropitori îl întrerupeau de la munca pașnică, creatoare.

Citind frumoasele povestiri eroice — strînse în volumul cu același nume — vă veți simți cuprinși de și mai multă mîndrie că sînteți fiii unui popor atît de viteaz, care n-a îngenunchiat niciodată în fața asupririi și exploatării.

LUCIA OLTEANU

LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI DE ST. ZAIDES — DESENE: C. MĂLIN

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Acțiunea se petrece cu cîțiva ani în urmă.

La pădurarul din Strunga vine, în vacanță, pionierul Vasilică Poteraș. Dar chiar a doua zi, bunicul dispare. Vasilică pornește în căutarea lui și îl află în mîinile unor spioni. Sărind în apărarea bunicului, Vasilică este urmărit și... după toate aparențele, cade într-o prăpastie. Bunicul recunoaște, în unul din bandiți, pe fostul lui ofițer, dezertat la fasciști pe frontul din Tatra, în timpul războiului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".